

Sygn. akt III KK 514/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Sobieszczańska

w sprawie **A. W.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2022 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś.

z dnia 3 września 2021 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę A. W. Sądowi
Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. W. został oskarżony o to, że w dniu 15 stycznia 2021 r. w miejscowości
R. gm. N., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. nr

rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości zachodzącym przy stężeniu: 1,06 mg/l-badanie I, 1,21 mg/l- badanie II, 1,16 mg/l -badanie III, alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, tj. o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 3 września 2021 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. uznał A. W. za winnego zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 450 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł. Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a także świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu P., zaliczając oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 stycznia 2021 r. do dnia 3 września 2021 r.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 21 września 2021 r.

Kasację od wskazanego wyżej wyroku Sądu Rejonowego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył orzeczenie na niekorzyść oskarżonego A. W. zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec a. W. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 450 stawek dziennych w kwocie po 10 zł, podczas gdy wskazany przepis dopuszcza orzeczenie wyrokiem nakazowym tej kary w maksymalnej wysokości do 200 stawek dziennych”

Podnosząc powyższe, autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w L. z siedzibą w Ś. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200.000 zł. Treść ww. przepisu w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa górną granicę kary grzywny, która

może być orzeczenia w tym trybie. Wymierzenie kary grzywny powyżej tej granicy stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK 328/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV KK 429/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2020 r., sygn. V KK 274/19).

Tymczasem Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. wyrokiem nakazowym wydanym w sprawie II K (...) skazał oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 k.k. i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 450 stawek dziennych, a więc w rozmiarze przekraczającym wymiar wskazany w art. 502 § 1 k.p.k. Nie ulega zatem wątpliwości, że kształtując karę grzywny na wskazanym wyżej poziomie Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 502 § 1 k.p.k. o charakterze rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku. Skoro zaś istota podniesionego w kasacji zarzutu wiąże się przekroczeniem górnej granicy liczby stawek dziennych kary grzywny orzekanych w wyroku nakazowym, nie zaś z brakiem podstaw do jej orzeczenia w trybie o którym mowa w art. 502 § 1 k.p.k., to uznać należało, że zbędne było uchylenie orzeczenia Sądu Rejonowego w całości, lecz jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. będzie zobowiązany do wzięcia pod uwagę powyższych uwag i respektowania reguł określonych w art. 502 § 1 k.p.k.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.